

8 Δεκεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,

Αιτητής

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ών η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 676/90)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις προΐσταμένου —
Ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων —
Παραγνώριση ή περιορισμένη βαρύτητα δίδεται στις συστάσεις
που δεν συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. 5
- Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 1/90) — Άρθρο 34(10) —
Καταγραφή στα πρακτικά και αιτιολόγηση της εντύπωσης
αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις —
Υιοθέτηση από την Επιτροπή των κρίσεων και αιτιολογίας του
Γενικού Διευθυντή συνιστά συμμόρφωση με τις πρόνοιες του 10
Άρθρου 34(10).
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή —
Απαιτείται απόδειξη έκδηλης υπεροχής για να δικαιολογείται
επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την άσκηση της 15
αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας προς ακύρωση της επίδικης
προαγωγής.
- Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Επάρκεια αιτιολογίας —
Δυνατότητα άσκηση πλήρους και επαρκούς ελέγχου της 20
νομιμότητας της απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο.
- Προς υποστήριξη της προσφυγής του κατά της προαγωγής του
ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Διευθυντή Ψυχιατρικών
Υπηρεσιών, ο αιτητής ισχυρίζεται ότι: 25

α) Υπερείχε έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους.

5 β) Οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή βασίστηκαν αποκλειστικά στις προσωπικές συνεντεύξεις και βρισκόνταν σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων.

10 γ) Κατά παράβαση του Άρθρου 34(10) του Νόμου αρ. 1/90 δεν καταγράφηκε στα πρακτικά οποιαδήποτε αιτιολογία αναφορικά με την εντύπωση της Ε.Δ.Υ για την απόδοση των υποψηφίων στη προφορική εξέταση.

δ) Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1) Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. Όταν όμως οι συστάσεις αυτές δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα.

25 Ο ισχυρισμός ότι οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή βασίστηκαν αποκλειστικά στις προσωπικές συνεντεύξεις είναι εντελώς αβάσιμος. Αντικρούεται ευθέως από το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας της ΕΔΥ ημερομηνίας 18/6/1990. Εξ ίσου αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός ότι η επίδικη σύσταση βρίσκεται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Ερεύνησα με προσοχή το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων εμπιστευτικών εκθέσεων τόσο του Αιτητή όσο και του Ενδιαφερόμενου Μέρους.

35 3) Απλή σύγκριση των πιο πάνω στοιχείων των φακέλων ως προς τα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των διαδικών, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η επίδικη σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι σύμφωνη με τα αντικείμενα στοιχεία των φακέλων και ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του Αιτητή είναι ανυπόστατος.

40 2) Το πρακτικό της συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 18/6/1990, αναφέρει ρητά ότι "η γενική εντύπωση όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση στηρίχτηκε στο περιεχόμενο των απαντήσεων που έδωσαν,

45

στη διατύπωση, ευθυκρισία και προσωπικότητά τους". Αναφέρει επίσης ότι η ΕΔΥ αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων στην συνέντευξη "υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Γενικού Διευθυντή", οι οποίες είναι καταγεγραμμένες στο ίδιο πρακτικό μαζί με την αιτιολογία τους η οποία είναι φανερό ότι υιοθετήθηκε από την ΕΔΥ. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, κρίνω ότι υπάρχει συμμόρφωση με τις πρόνοιες του εδαφίου (10) του Άρθρου 34 του Νόμου.

- 5
- 10
- 3) Συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία των δυο υπό σύγκριση υποψηφίων δηλαδή των εμπιστευτικών τους εκθέσεων, των προσόντων και της αρχαιότητάς τους, καθώς και της σύστασης του Διευθυντή και της αξιολόγησης τους κατά την προφορική συνέντευξη, είναι φανερό ότι καμιά 15 υπεροχή δεν προκύπτει υπέρ του Αιτητή. Πολύ ολιγότερο δεν χωρεί ισχυρισμός ότι ο Αιτητής υπερέχει έκδηλα του Ενδιαφερόμενου Μέρους, ώστε να δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου αυτού κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας προς ακύρωση της 20 επίδικης προαγωγής.
- 4) Η επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης εξετάζεται στην κάθε υπόθεση σε σχέση με το κατά πόσο το κείμενο της απόφασης, συμπληρωμένη με το περιεχόμενο 25 των διοικητικών φακέλων, παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει κατά τρόπο πλήρη και επαρκή τον έλεγχο νομιμότητας που προνοεί το Άρθρο 146 του Συντάγματος. το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 18/6/1990, 30 συμπληρωμένο με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, παρέχει τέτοια δυνατότητα, και, ως εκ τούτου, συνιστά επαρκή αιτιολογία για την προσβαλλόμενη απόφαση.

35
Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Ευαγγελή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 634

Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της
 5 Δημοκρατίας ημερομηνίας 13/7/90, με την οποία προάχθηκε στη θέση Διευθυντή Ψυχιατρικών Υπηρεσιών το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή.

10 *Τ. Παπαδόπουλος*, για τον αιτητή.

Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

15 *Χρ. Τριανταφυλλίδης*, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση της
 20 Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 13/7/1990, με την οποία προάχθηκε στη θέση Διευθυντή Ψυχιατρικών Υπηρεσιών το Ενδιαφερόμενο Μέρος Βάσος Πύργος αντί του Αιτητή Χρίστου
 25 Χαραλαμπίδη.

Η επίδικη θέση Διευθυντή Ψυχιατρικών Υπηρεσιών είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. Δημοσιεύτηκε, ως εκ τούτου, στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με
 30 ημερομηνία 23/2/1990. Πέντε συνολικά υποψήφιοι, όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, υπέβαλαν αιτήσεις για προαγωγή στην εν λόγω θέση. Ανάμεσά τους, ο Αιτητής και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, οι οποίοι υπηρετούσαν στη θέση Ειδικού Ψυχίατρου, Ψυχιατρικές Υπηρεσίες από 1/1/1986.

35 Επειδή για τις θέσεις των Προϊσταμένων Τμημάτων δεν ακολουθείται η διαδικασία των Συμβουλευτικών Επιτροπών, σύμφωνα με το άρθρο 32 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος αρ. 1/90), η ΕΔΥ
 40 εξέτασε στις 25/5/1990 τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν, έκρινε όλους τους υποψήφιους ως προσοντούχους και αποφάσισε να τους καλέσει σε

συνεντεύξεις στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Υγείας.

Στις 18/6/90 η ΕΔΥ δέχτηκε χωριστά σε συνέντευξη τον 5
Αιτητή και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Σ' αυτούς
υποβλήθηκαν ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε
θέματα που αφορούν τα καθήκοντα της θέσης, τόσο από
το Γενικό Διευθυντή που ήταν παρών, όσο και από τον
Πρόεδρο και Μέλη της ΕΔΥ. Μετά το πέρας των 10
συνεντεύξεων ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε τα εξής όσον
αφορά την απόδοση των δυο αυτών υποψηφίων.

"Πύργος Βάσος: Γενική αξιολόγηση: Εξαιρετος. 5
Απάντησε με σαφήνεια και εύστοχα
σε όλες τις ερωτήσεις που του είχαν 15
υποβληθεί. Ήταν πειστικός και
σίγουρος, είχε μεγάλη ευχέρεια
λόγου και έκαμε άπταιστη χρήση της
γλώσσας. Μέσα σ' αυτήν τη σύντομη 20
συνέντευξη άφησε επίσης να φανεί η
ωριμότητα, η κρίση και οι γνώσεις
του. Θεωρεί ότι ήταν ο καλύτερος
από όλους. Κάλυπτε με μεγάλη 25
επιτυχία τόσο τις γενικές ερωτήσεις
όσο και τις ερωτήσεις που
αφορούσαν στα καθήκοντα της
θέσης ενός Διευθυντή Τμήματος.
'Αφησε επίσης να παρουσιαστεί μια 30
ισχυρή και ευχάριστη
προσωπικότητα.

Χαραλαμπίδης Χρίστος: Γενική αξιολόγηση: Πολύ 35
καλός. Οι απαντήσεις του
όσον αφορά τις γενικές
ερωτήσεις ήταν σωστές.
Απέτυχε όμως να 40
απαντήσει σε ερωτήσεις
που αφορούσαν στα
καθήκοντα ενός Διευθυντή
και γενικά στη λειτουργία
της δημόσιας υπηρεσίας.
Η έκφραση του ήταν πολύ
καλή, όχι όμως άριστη".

5 Στη συνέχεια ο Γενικός Διευθυντής, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ουσιώδη στοιχεία, δηλαδή την εντύπωση από τις συνεντεύξεις, τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, την όλη πείρα και σταδιοδρομία τους, καθώς και τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, ανέφερε ότι συστήνει αδιάστατα το Βάσο Πύργο και στο σημείο αυτό αποχώρησε.

10 Ακολούθως η ΕΔΥ αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη, υπό το φώς και των σχετικών κρίσεων του Γενικού Διευθυντή. Ο Αιτητής αξιολογήθηκε ως "πολύ καλός", το δε Ενδιαφερόμενο Μέρος ως "εξαιρετος". Η γενική αυτή εντύπωση όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση 15 στηρίχτηκε στο περιεχόμενο των απαντήσεων που έδωσαν, στη διατύπωση, ευθυκρισία και προσωπικότητά τους.

20 Στην ίδια συνεδρία της η ΕΔΥ προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Το σχετικό πρακτικό αναφέρει επί του προκειμένου τα εξής:

25 "Η Επιτροπή, αφού έλαβε δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των αιτήσεων, το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, όλων 30 δημόσιων υπαλλήλων, την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση καθώς και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Υγείας, επέλεξε το Βάσο ΠΥΡΓΟ σαν τον καταλληλότερο και αποφάσισε να του προσφέρει προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Διευθυντή Ψυχιατρικών Υπηρεσιών."

35 Εναντίον της νομιμότητας της επίδικης προαγωγής προβλήθηκαν από τον Αιτητή διάφοροι νομικοί ισχυρισμοί οι οποίοι αναπτύχθηκαν στη γραπτή επιχειρηματολογία του 40 ευπαιδευτου δικηγόρου του και απαντήθηκαν στη γραπτή επιχειρηματολογία των εκπαιδευτων δικηγόρων τόσο της ΕΔΥ όσο και του Ενδιαφερόμενου Μέρους που έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία της προσφυγής.

40 Η επιχειρηματολογία του Αιτητή έχει ως κεντρικό άξονα τον ισχυρισμό του ότι υπερέχει έκδηλα του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Έκδηλη υπεροχή, με την έννοια που η νομολογία

μας (βλ. Α.Ε. 790, *Παρασκευή Ζένιου Ευαγγέλη και άλλοι ν. Δημοκρατίας*) έχει δώσει στον όρο αυτό, εκεί που αποδεικνύεται, συνιστά λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης προαγωγής ή διορισμού, εφόσον μαρτυρεί κακή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας και υπέρβαση εξουσίας από μέρους του διορίζοντος οργάνου του οποίου το υπέρτατο καθήκον είναι η εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για την πλήρωση όλων ανεξαιρέτα των κενών θέσεων στη δημόσια υπηρεσία.

Η ορθή και πλήρης διακρίβωση των στοιχείων που συνθέτουν και περιβάλλουν τα βασικά κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων αποτελεί προϋπόθεση της ορθής επιλογής από τη Διοίκηση αλλά και της δικαστικής ετυμηγορίας πάνω στον επίδικο ισχυρισμό του Αιτητή για έκδηλη υπεροχή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Με την έννοια αυτή θεωρώ ορισμένα από τα επί μέρους θέματα που έχουν εγερθεί στην υπόθεση αυτή ότι είναι συναφή με τον πιο πάνω βασικό ισχυρισμό του Αιτητή και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αποφασιστούν σε πρώτο στάδιο.

Ένα από τα επί μέρους αυτά θέματα αφορά την εγκυρότητα της σύστασης του Γενικού Διευθυντή που ομολογουμένως λήφθηκε υπόψη και συνεκτιμήθηκε από την ΕΔΥ κατά την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων για προαγωγή στην επίδικη θέση. Ο επί του προκειμένου ισχυρισμός του Αιτητή είναι ότι "οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή βασίστηκαν αποκλειστικά και μόνον στις προσωπικές συνεντεύξεις και σίγουρα δεν είναι το αποτέλεσμα των στοιχείων των φακέλων αφού αυτές οι συστάσεις βρίσκονται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων".

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, όπως ορθά εισηγήθηκε ο εκπαιδευτος δικηγόρος του Αιτητή, οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. Όταν όμως οι συστάσεις αυτές δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του

Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 10/7/1990 στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Α. Στυλιανού και άλλων* (Α.Ε. 1028, 1029 και 1034) στην οποία αναφέρθηκε ότι-

5 "Ο Προϊστάμενος τους Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται

10 στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ *Lardis*, (ανωτέρω)· *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ. 84, (Απόφαση Ολομέλειας)· *Niki Ioannou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432· *Ioannou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61· *Savva v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696· *Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950)."

20

Ο ισχυρισμός ότι οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή βασίστηκαν αποκλειστικά στις προσωπικές συνεντεύξεις είναι εντελώς αβάσιμος. Αντικρούεται ευθέως από το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας της ΕΔΥ

25 ημερομηνίας 18/6/1990. Εξίσου αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός ότι η επίδικη σύσταση βρίσκεται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Ερεύνησα με προσοχή το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων εμπιστευτικών εκθέσεων τόσο του Αιτητή όσο και του

30 Ενδιαφερόμενου Μέρους. Όσον αφορά την αξία, στο βαθμό που αυτή κατοπτρίζεται στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις τους για τα τελευταία πέντε χρόνια (1985-1989), ο μεν Αιτητής αξιολογήθηκε ως "λίαν καλός" για τα έτη 1985 και 1986 και ως "εξαιρετος" για τα έτη 1987, 1988 και 1989,

35 το δε Ενδιαφερόμενο Μέρος αξιολογήθηκε ως "λίαν καλός" για το έτος 1985 και ως "εξαιρετος" για τα έτη 1986, 1987, 1988 και 1989. Οι δύο υποψήφιοι έχουν τα ίδια περίπου προσόντα. Η κατά δύο σχεδόν έτη αρχαιότητα του Αιτητή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους ανάγεται στην

40 προηγούμενη θέση του Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξεως στην οποία ο μεν Αιτητής προάχθηκε τον Ιούλιο 1970, το δε Ενδιαφερόμενο Μέρος προάχθηκε το Μάιο 1972. Ακολούθησε η ταυτόχρονη προαγωγή τους σε Επιμελητή

την 1/4/1977 και αργότερα σε Ειδικό Ιατρό την 1/1/1986. Η τόσο απομακρυσμένη αυτή αρχαιότητα έχει, σύμφωνα με τη νομολογία μας, ασήμαντη μόνο βαρύτητα, ιδιαίτερα στην περίπτωση πλήρωσης Διευθυντικών Θέσεων Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, όπως είναι η παρούσα.

5

Απλή σύγκριση των πιο πάνω στοιχείων των φακέλων ως προς τα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των διαδίκων, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η επίδικη σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι σύμφωνη με τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων και ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του Αιτητή είναι ανυπόστατος. Ανυπόστατος είναι και ο γενικός και αόριστος ισχυρισμός του Αιτητή ότι η ΕΔΥ δεν διεξήγαγε επαρκή έρευνα σε σχέση με τα πιο πάνω αντικειμενικά στοιχεία των υποψηφίων ή ότι η ΕΔΥ ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ως προς τα προσόντα ή την αρχαιότητα του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους.

10

15

Το δεύτερο επί μέρους θέμα που έχει εγερθεί στην παρούσα υπόθεση αφορά την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική συνέντευξη, που λήφθηκε επίσης υπόψη από την ΕΔΥ στη λήψη της επίδικης απόφασης. Ο επί του προκειμένου ισχυρισμός του Αιτητή είναι ότι, κατά παράβαση του άρθρου 34(10)* του Νόμου αρ. 1/90, δεν καταγράφεται στα πρακτικά οποιαδήποτε αιτιολογία σε σχέση με την εντύπωση της ΕΔΥ για την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση. Το πρακτικό της συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 18/6/1990, αναφέρειρητά ότι "η γενική εντύπωση όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση στηρίχτηκε στο περιεχόμενο των απαντήσεων που έδωσαν, στη διατύπωση, ευθυκροσία και προσωπικότητά τους". Αναφέρει επίσης ότι η ΕΔΥ αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων στην συνέντευξη "υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Γενικού Διευθυντή", οι οποίες είναι καταγεγραμμένες στο

20

25

30

35

**34(10) Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής όσο αφορά την απόδοση των υποψηφίων σε προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά της καθεμιάς Επιτροπής και αιτιολογείται.*

ίδιο πρακτικό μαζί με την αιτιολογία τους η οποία είναι φανερό ότι υιοθετήθηκε από την ΕΔΥ. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, κρίνω ότι υπάρχει συμμόρφωση με τις πρόνοιες του εδαφίου (10) του άρθρου 34 του Νόμου.

5

Συνεκτιμώντας όλα τα πιο πάνω στοιχεία των δύο υπό σύγκριση υποψηφίων, δηλαδή των εμπιστευτικών τους εκθέσεων, των προσόντων και της αρχαιότητάς τους, καθώς και της σύστασης του Διευθυντή και της αξιολόγησης τους κατά την προφορική συνέντευξη, είναι φανερό ότι καμιά υπεροχή δεν προκύπτει υπέρ του Αιτητή. Πολύ ολιγότερο δεν χωρεί ισχυρισμούς ότι ο Αιτητής υπερέχει έκδηλα του Ενδιαφερόμενου Μέρους, ώστε να δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου αυτού κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας προς ακύρωση της επίδικης προαγωγής.

10

15

Η νομιμότητα της προαγωγής του Ενδιαφερόμενου Μέρους προσβάλλεται και για το λόγο ότι στερείται επαρκούς αιτιολογίας.

20

Η επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης εξετάζεται στην κάθε υπόθεση σε σχέση με το κατά πόσο το κείμενο της απόφασης, συμπληρωμένο με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει κατά τρόπο πλήρη και επαρκή τον έλεγχο νομιμότητας που προνοεί το άρθρο 146 του Συντάγματος. Το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 18/6/1990, συμπληρωμένο με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, παρέχει τέτοια δυνατότητα και, ως εκ τούτου, συνιστά επαρκή αιτιολογία για την προσβαλλόμενη απόφαση.

25

30

Λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση, κρίνω ότι η προσβαλλόμενη προαγωγή ήταν εύλογα επιτρεπτή στην ΕΔΥ. Η προσφυγή, ως εκ τούτου, απορρίπτεται. Η επίδικη προαγωγή του Βάσου Πύργου επικυρώνεται. Δεν κρίνω αναγκαίο να εκδώσω οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

40

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*